

РЕШЕНИЕ

№131

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 09.04.2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и осми март през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 82 по описа за 2012 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р.К.К. *** против решение № 1205 от 17.01.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 1455 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 2640/24.09.2009г. на Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник издадено срещу касационния жалбоподател за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) като на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред. към 07.09.2009 г.) са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН. Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

Ответникът по жалбата-ОД на МВР-Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на Районен съд-Перник като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се споделят от настоящия касационен състав.

Оплакванията за допуснати от първата съдебна инстанция нарушения на материалния закон, довели до постановяване на неправилен съдебен акт са неоснователни.

Прието за безспорно установено от фактическа страна от районният съдия е, че на 07.09.2009 г. в 23:01 h в гр. Перник на път I-6, км 75 в кв. „Бела вода” Р.К., като водач на МПС се е движил със скорост от 90 km/h при забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 km/h. За нарушението, установено от контролни органи на сектор „ПП” при ОД на МВР–Перник, посредством използване на техническо средство – скоростомер, е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

При тези си фактически изводи районният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на наказаното лице или опорочили издадения правораздавателен акт, които да се явяват основание за неговата отмяна на процесуално основание.

При разглеждането на спора в неговото същество районният съд е и приел за безсъмнено установен факта на извършване на процесното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и то именно от К.. Просторни и правилни са мотивите в тази връзка и се споделят изцяло от състава. Те съответстват на фактическите обстоятелства по преписката, базират се на годни и относими доказателства и доказателствени средства и на закона.

Наложените по вид и размер административни наказания за нарушение по 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (в ред. към датата на установяване на нарушението 07.09.2009 г.) районният съдия е намерил за правилно и справедливо определени, при спазване разпоредбите на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН и съответни на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН. Пледираната от нарушителя приложимост на правилото на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, предвид последвало изменение на относимата нормативна санкционна разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, районният съд е отхвърлил, като мотивирано се е обосновал.

Административен съд–Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция касателно законосъобразността на наказателното постановление изцяло.

Твърдението на касационния жалбоподател, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон не се установява в хода на касационната проверка. Следва да се отбележи, че в производството пред първата съдебна инстанция, при правилно и законосъобразно проведено съдебно следствие са събрани достатъчно и относими, както и убедителни доказателства, въз основа на които е постановено правилно решение. Представените и събрани по делото доказателства са преценени поотделно и в съвкупност като същите са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно релевантните по делото обстоятелства. В атакуваното решение мотивирано е посочено кои от доказателствата и в каква посока се ценят. С оглед на това няма основание да се приеме, че първата съдебна инстанция е приложила неправилно материалния закон като следствие от допуснато и съществено процесуално нарушение във връзка с непълнота или неотносимост на събрания по делото доказателствен материал.

Изложеното от касационния жалбоподател по отношение на приложената по делото разпечатка от техническото средство, с което е засечена скоростта на движение на водача на МПС, не се възприема. Административните нарушения, свързани с неспазване правилата за движение и поведението на водачите, свързано с избора на скорост на движение се установяват чрез използване на технически средства–скоростомери, признати от ЗИ като средство, предназначено за контрол на скоростта на моторните превозни средства. Жалбоподателят неправилно тълкува текста на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, тъй като процесното нарушение е установено именно с такова средство. Използваният в настоящия случай Трафик Радар TP4 с инв. №101 е средство за измерване от одобрен тип, преминало и последваща ежегодна проверка за техническа пригодност. Следователно нарушението е установено с признато и позволено от закона технически изправно средство за измерване. Опитите да се

дерогира законовата делегация, дадена на службите за контрол на движението по пътищата, да използват посочените технически средства, с цел именно прецизиране на дейността по установяване на нарушенията на ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта, не носят полза нито за нарушителите, нито за останалите участници в движението. Безспорно е, че стойността на засечена скорост не може да се установи и докаже със свидетелски показания. Поради това АУАН и разпечатката на радарния скоростомер, изготвена по надлежния ред и кореспондираща като данни с АУАН и НП, са валидни доказателствени средства, относно съдържащите се в тях факти и данни. Същите в случая са само допълнени и потвърдени от обясненията на актосъставителя и свидетеля по акта. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по с.з. имат доказателствена сила пред административнонаказващия орган. В производството пред съда се изключва предварително дадената доказателствена сила на редовно съставения АУАН, но не и годността му като важно доказателствено средство. Затова и съдът в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, без да обвързва определени документи с предварително установена доказателствена сила, е събрал необходимите и относими доказателства, за да се произнесе.

Оплакванията свързани с непосочване словесно на нарушените законови разпоредби в актовете, обективирали административнонаказателното производство не се приемат от касационния съд. В обстоятелствената част на АУАН и НП деянието е пределно ясно описано, като покрива състав на нарушение по смисъла на посочената като относима нарушена законова разпоредба.

Последното оплакване, че районния съд не е обсъдил всички събрани по делото доказателства и това е довело до нарушаване правилата за водене на процеса е неоснователно. Следва да се отбележи, че касационното основание за атакуване и отмяна на първоинстанционно решение по чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН има предвид пълната липса на мотиви, каквато при настоящата проверка не беше констатирана, а необоснованост, ако не е свързана с процесуални нарушения, опорочили процеса на доказване, не е касационно основание по чл. 348, ал. 1 от НПК.

В жалбата се съдържа искане за прилагане на по благоприятен закон. В настоящия случай, съгласно разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г. „За нарушенията установени до влизането в сила на този закон, се прилага досегашният ред.” Поради това, настоящият състав не намира основание за изменение на НП и наложеното с него кумулативно наказание, поради разпоредба на специален закон, какъвто в случая ЗДвП се явява спрямо ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така, Административен съд- Перник в касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1205 от 17.01.2012 г. по описа на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. № 1455/2011 г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/